

ASIA Asiakirjapyyntöön vastaaminen ja asiakirjojen luovuttaminen viranomaisen henkilökisteristä

KANTELU

Kantelija arvostelee oikeuskanslerille 24.3.2015 osoittamassaan kantelussa Oulun käräjäoikeuden menettelyä asiakirjapyyntöön vastaamisessa. Kantelun mukaan asiakirjapyyntöä ei ollut käsitelty asianmukaisesti ja kantelijalle ei luovutettu hänen pyytämiään asiakirjoja.

SELVITYS JA VASTINE

Oulun käräjäoikeuden laamanni on antanut asiassa lausuntonsa ja käräjätuomari selvityksensä, joiden johdosta kantelija on antanut vastineen.

Lisäksi asiassa on hankittu edellä mainittujen selvitysten jälkeen tietosuojavaltuutetun lausunto, jonka johdosta on pyydetty vielä Oulun käräjäoikeuden lausuntoa. Oulun käräjäoikeuden laamanni sekä käräjätuomari ovat antaneet asiassa lausunnon.

Tietosuojavaltuutetun lausunto sekä sen perusteella hankittu Oulun käräjäoikeuden uusi lausunto toimitetaan kantelijalle tämän päätöksen liitteenä.

RATKAISU

Henkilökisterin määritelmä ja muut sovellettavat henkilökisterilain säännökset

Henkilötietolain 1 §:n mukaan lain tarkoituksena on toteuttaa yksityiselämän suojaa ja muita yksityisyyden suojaa turvaavia perusoikeuksia henkilötietoja käsiteltäessä sekä edistää hyvän tietojenkäsittelytavan kehittämistä ja noudattamista.

Henkilötietolain 2 §:n 2 momentin mukaan kyseistä lakia sovelletaan henkilötietojen automaattiseen käsittelyyn. Myös muuhun henkilötietojen käsittelyyn sovelletaan kyseistä lakia silloin, kun henkilötiedot muodostavat tai niiden on tarkoitus muodostaa henkilörekisteri tai sen osa.

Henkilötietolain 3 §:n 1 kohdassa määritellysti henkilötiedolla tarkoitetaan kaikenlaisia luonnollista henkilöä taikka hänen ominaisuuksiaan tai elinolosuhteitaan kuvaavia merkintöjä, jotka voidaan tunnistaa häntä tai hänen perhettään tai hänen kanssaan yhteisessä taloudessa eläviä koskeviksi. Pykälän 2 kohdan mukaan henkilötietojen käsittelyllä tarkoitetaan henkilötietojen keräämistä, tallettamista, järjestämistä, käyttöä, siirtämistä, luovuttamista, säilyttämistä, muuttamista, yhdistämistä, suojaamista, poistamista, tuhoamista sekä muita henkilötietoihin kohdistuvia toimenpiteitä. Pykälän 3 kohdan mukaan *henkilörekisterillä* tarkoitetaan käyttötarkoituksensa vuoksi yhteenkuuluvista merkinnöistä muodostuvaa henkilötietoja sisältävää tietojoukkoa, jota käsitellään osin tai kokonaan automaattisen tietojenkäsittelyn avulla taikka joka on järjestetty kortistoksi, luetteloksi tai muulla näihin verrattavalla tavalla siten, että tiettyä henkilöä koskevat tiedot voidaan löytää helposti ja kohtuuttomitta kustannuksitta. Pykälän 7 kohdan mukaan suostumuksella tarkoitetaan kaikenlaista vapaaehtoista, yksilöityä ja tietoista tahdon ilmaisua, jolla rekisteröity hyväksyy henkilötietojensa käsittelyn.

Henkilötietolain 5 §:ssä edellytettävän huolellisuusvelvoitteen mukaan rekisterinpitäjän tulee käsitellä henkilötietoja laillisesti, noudattaa huolellisuutta ja hyvää tietojenkäsittelytapaa sekä toimia muutoinkin niin, ettei rekisteröidyn yksityiselämän suojaa ja muita yksityisyyden suojan turvaavia perusoikeuksia rajoiteta ilman laissa säädettyä perustetta.

Henkilötietolain 6 §:n mukaan henkilötietojen käsittelyn tulee olla asiallisesti perusteltua rekisterinpitäjän toiminnan kannalta. Henkilötietojen käsittelyn tarkoitukset sekä se, mistä henkilötiedot säännönmukaisesti hankitaan ja mihin niitä säännönmukaisesti luovutetaan, on määriteltävä ennen henkilötietojen keräämistä tai muodostamista henkilörekisteriksi. Henkilötietojen käsittelyn tarkoitus tulee määritellä siten, että siitä ilmenee, minkälaisen rekisterinpitäjän tehtävien hoitamiseksi henkilötietoja käsitellään.

Henkilötietolain 8 §:ssä säädetään henkilötietojen käsittelyn yleisistä edellytyksistä. Lainkohdan 1 momentin tyhjentävän luettelon kohtien 1, 4 ja 5 mukaan henkilötietoja saa käsitellä ainoastaan rekisteröidyn yksiselitteisesti antamalla suostumuksella (1 kohta), jos käsittelystä säädetään laissa tai jos käsittely johtuu rekisterinpitäjälle laissa säädetystä tai sen nojalla määrätystä tehtävästä tai veloitteesta (4 kohta) tai jos rekisteröidyllä on asiakas- tai palvelusuhteen, jäsenyyden tai muun niihin verrattavan suhteen vuoksi asiallinen yhteys rekisterinpitäjän toimintaan (5 kohta).

Henkilötietolain 8 §:n 2 momentin mukaan henkilötietojen luovuttaminen voi tapahtua 1 momentin 5 kohdan nojalla vain, jos henkilötiedon luovuttaminen kuuluu tavanomaisena osana kysymyksessä olevan toiminnan harjoittamiseen edellyttäen, että tarkoitus, johon tiedot luovutetaan, ei ole yhteensopimaton henkilötietojen käsittelyn tarkoituksen kanssa ja että rekisteröidyn voidaan olettaa tietävän henkilötietojen tällaisesta luovuttamisesta. Pykälän 4 momentin mukaan oikeudesta saada tieto ja muusta henkilötietojen luovuttamisesta viranomaisen henkilörekisteristä on voimassa, mitä viranomaisen asiakirjojen julkisuudesta säädetään.

Sovellettavat muut säännökset

Perustuslain 12 §:n 2 momentin mukaan viranomaisen hallussa olevat asiakirjat ja muut tallenteet ovat julkisia, jollei niiden julkisuutta ole välttämättömien syiden vuoksi lailla erikseen rajoitettu. Jokaisella on oikeus saada tieto julkisesta asiakirjasta ja tallenteesta.

OIKEUSKANSLERINVIRASTO

Oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisissä tuomioistuimissa annetun lain 1 §:n mukaan oikeudenkäynti ja oikeudenkäyntiasiakirjat ovat julkisia, jollei tässä tai muussa laissa toisin säädetä. Lain 4 §:n mukaan tiedot asiaa käsittelevästä tuomioistuimesta, asian yksilöidystä laadusta, asian käsittelyn vaiheista sekä suullisen käsittelyn ajankohdasta ja käsittelypaikasta samoin kuin asianosaisen yksilöimiseksi tarpeelliset tiedot ovat julkisia. Lain 13 §:n mukaan oikeudenkäyntiasiakirjan antamisen tavoista on voimassa, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta (jäljempänä julkisuuslaki) annetun lain 16 §:ssä säädetään.

Tiedon antamisesta viranomaisen asiakirjasta säädetään julkisuuslaissa. Lain 1 §:ään kirjatun julkisuusperiaatteen mukaisesti viranomaisen asiakirjat ovat julkisia, jollei kyseisessä laissa tai muussa laissa erikseen toisin säädetä. Julkisuuslaissa säädetään sen 2 §:n mukaan muun muassa oikeudesta saada tieto viranomaisen julkisista asiakirjoista asiakirjojen salassapidosta ja muista tietojen saantia koskevista yleisten ja yksityisten etujen suojaamiseksi välttämättömistä rajoituksista.

Julkisuuslain 9 §:n mukaan jokaisella on oikeus saada tieto viranomaisen asiakirjasta, joka on julkinen. Mikäli vain osa asiakirjasta sisältää salassa pidettävää tietoa, on lain 10 §:n mukaan tietoja pyytävälle annettava tieto asiakirjan julkisesta osasta, jos se on mahdollista paljastamatta salassa pidettäviä tietoja. Asianosaisella on lain 11 §:n perusteella oikeus saada tieto muustakin kuin julkisesta asiakirjasta, jos asiakirja voi vaikuttaa tai on voinut vaikuttaa hänen asiansa käsittelyyn.

Lain 13 §:n 2 momentin mukaan pyydetessä saada tieto salassa pidettävästä asiakirjasta taikka viranomaisen henkilökisteristä tai muusta asiakirjasta, josta tieto voidaan luovuttaa vain tietyin edellytyksin, tiedon pyytäjän on, jollei erikseen toisin säädetä, ilmoitettava tietojen käyttötarkoitus sekä muut tietojen luovuttamisen edellytysten selvittämiseksi tarpeelliset seikat sekä tarvittaessa tiedot siitä, miten tietojen suojaus on tarkoitus järjestää.

Lain 14 §:n 2 momentin mukaan tiedon asiakirjan sisällöstä antaa se viranomaisen henkilöstöön kuuluva, jolle viranomainen on tämän tehtävän määrännyt tai jolle se hänen asemansa ja tehtävänsä vuoksi muuten kuuluu. Kyseisen pykälän 3 momentin mukaan jos virkamies tai muu edellä tarkoitettu henkilö kieltäytyy antamasta pyydettyä tietoa, hänen on: 1) ilmoitettava tiedon pyytäjälle kieltäytymisen syy; 2) annettava tieto siitä, että asia voidaan saattaa viranomaisen ratkaistavaksi; 3) tiedusteltava asian kirjallisesti vireille saattaneelta tiedon pyytäjältä, haluaako hän asian siirrettäväksi viranomaisen ratkaistavaksi; sekä 4) annettava tieto käsittelyn johdosta perittävistä maksuista.

Asiakirjan antamistavoista säädetään julkisuuslain 16 §:ssä. Pykälän 1 momentin mukaan viranomaisen asiakirjan sisällöstä annetaan tieto suullisesti taikka antamalla asiakirja viranomaisen luona nähtäväksi ja jäljennettäväksi tai kuunneltavaksi tai antamalla siitä kopio tai tuloste. Tieto asiakirjan julkisesta sisällöstä on annettava pyydetyllä tavalla, jollei pyynnön noudattaminen asiakirjojen suuren määrän tai asiakirjan kopioinnin vaikeuden tai muun niihin verrattavan syyn vuoksi aiheuta kohtuutonta haittaa virkatoiminnalle. Pykälän 3 momentin mukaan viranomaisen henkilökisteristä saa antaa henkilötietoja sisältävän kopion tai tulosteen tai sen tiedot sähköisessä muodossa, jollei laissa ole toisin erikseen säädetty, jos luovutuksensaajalla on henkilötietojen suojaa koskevien säännösten mukaan oikeus tallettaa ja käyttää sellaisia henkilötietoja. Henkilötietoja saa kuitenkin luovuttaa suoramarkkinointia ja mielipide- tai markkinatutkimusta varten vain, jos niin erikseen säädetään tai jos rekisteröity on antanut siihen suostumuksensa.

Julkisuuslain 18 §:ssä säädetään hyvästä tiedonhallintatavasta. Kyseisen lainkohdan mukaan viranomaisen tulee hyvän tiedonhallintatavan luomiseksi ja toteuttamiseksi muun ohella huolehtia asiakirjojen saatavuudesta ja tässä tarkoituksessa erityisesti huolehtia siitä, että sen palveluksessa olevilla on tarvittava tieto muun muassa käsiteltävien asiakirjojen julkisuudesta sekä tietojen antamisessa noudatettavasta menettelystä.

Julkisuuslain 33 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen tässä laissa tarkoitettuun päätökseen saa hakea muutosta valittamalla hallinto-oikeuteen, jollei 2 momentista muuta johdu.

Asiakirjapyyntöön vastattaessa on julkisuuslain mukaisten menettelysääntöjen ohella otettava huomioon perustuslain 21 §, jonka mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa viranomaisessa asianmukaisesti käsitellyksi sekä hallintolain mukaiset hyvää hallintoa koskevat periaatteet.

Hallintolain 7 §:n mukaan asiointi ja asian käsittely viranomaisessa on pyrittävä järjestämään siten, että hallinnossa asioiva saa asianmukaisesti hallinnon palveluita ja viranomainen voi suorittaa tehtävänsä tuloksellisesti. Lain 8 §:n mukaan viranomaisen on toimivaltansa rajoissa annettava asiakkailleen tarpeen mukaan hallintoasian hoitamiseen liittyvää neuvontaa sekä vastattava asiointia koskeviin kysymyksiin ja tiedusteluihin.

Diaaritietojen luovuttaminen asianajotoimistolle

Käräjäoikeuden selvityksistä ilmenee, että se on puhelimesta esitetyn pyynnön perusteella luovuttanut asianajotoimistolle erään rikosasian julkisiksi arvioimansa diaaritiedot tulosteena jutun asianosaisista ja heidän yhteystiedoistaan. Luovuttamisen peruste on ollut oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisistä tuomioistuimista annetun lain 1 § ja 4 §. Kuten edellä olevasta ilmenee, sekä julkisuuslain 1 §:ään että oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisissä tuomioistuimissa annetun lain 1 §:ään on kummankin lain yleiseksi johtavaksi periaatteeksi kirjattu julkisuusperiaate. Jälkimmäisen lain 1 ja 4 §:ien mahdollisen soveltamisen yhteydessä on kuitenkin otettava huomioon että, lain 1 §:ään kirjatun rajoitteen perusteella myös oikeudenkäyntiasiakirjojen julkisuudesta voidaan lailla toisin säätää. Tämä tarkoittaa tässä yhteydessä julkisuuslain asianomaisia säännöksiä ja rekisteröityjen henkilötietojen käsittelyä koskevia henkilötietolain säännöksiä. Oikeudenkäyntiasiakirjan antamisen tavoista on oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisissä tuomioistuimissa annetun lain 13 §:ssä nimenomaisesti säädetty, että siitä on voimassa, mitä julkisuuslain 16 §:ssä säädetään.

Selvitysten mukaan asianajotoimisto on esittänyt käräjäoikeudelle pyyntönsä perusteeksi sen, että se avusti entuudestaan useita kyseessä olevan rikosasian asianomistajia ja sillä oli kokemusta kyseisen rikosasian asianomistajien avustamisesta. Tiedot käräjäoikeudelta saatuaan asianajotoimisto on lähestynyt asianomistajia kirjeitse markkinoiden palveluitaan sellaisille asianosaisille, joilla ei vielä ollut käräjäoikeuden diaaritietoihin merkittyä avustajaa kyseisessä asiassa. Tietosuojavaltuutetun näkemyksen mukaan pyydettyjen tietojen käyttötarkoitus näin ollen on ollut suoramarkkinointi.

Tietosuojavaltuutetun lausunnossa todetaan, että henkilötietolain mukaan henkilötietoja voidaan käyttää suoramarkkinointitarkoituksessa edellyttäen, että tiedot ovat sellaisia joita voidaan suoramarkkinointirekisteriin henkilötietolain 19 §:n mukaan tallettaa ja että suoramarkkinointi on asiallisesti perusteltua rekisterinpitäjän toiminnan kannalta. Tämän lisäksi henkilötietolaissa säädettyä ilmoitusvelvollisuutta ja kielto-oikeutta koskevat säännökset tulevat otettaviksi huomioon. Lausunnon mukaan nyt kyseessä olevassa tapauksessa on kuitenkin olennaista havaita, että julkisuuslain 16 §:n 3 momentissa on nimenomaisesti säädetty, että suoramarkkinointia

varten henkilötietoja voidaan luovuttaa viranomaisen henkilökisteristä ainoastaan henkilön suostumuksella tai jos niin on erikseen erityislainsäädännössä säädetty.

Yhteenvedona voidaan todeta, että henkilötietojen luovuttamiseen henkilökisteristä sovelletaan julkisuuslain 16 §:n 3 momenttia, jollei muualla lainsäädännössä toisin säädetä. Pykälän soveltaminen edellyttää kuitenkin myös henkilötietolain tuntemusta. Yhdyn osaltani tietosuojavaltuutetun lausunnossaan esittämään näkemykseen siitä, että laissa säädettyä tarkoitusta varten ylläpidettävän henkilökisterin rekisterinpitäjällä eli Oulun käräjäoikeudella on ollut epäselvyyttä henkilötietojen luovutukseen sovellettavasta lainsäädännöstä. Luovuttaessaan tiedot asianajotoimistolle Oulun käräjäoikeus ei ole ollut riittävän huolellinen arvioidessaan pyydettyjen tietojen käyttötarkoitusta ja siten omaa oikeuttaan luovuttaa pyydetty tiedot asianajotoimistolle.

Menettely asiakirjapyyntöön vastaamisessa

Oikeus saada perustelu päätös ja hakea päätökseen muutosta ovat hyvän hallinnon keskeisiä oikeusturvatakeita. Ne turvataan perusoikeuksina perustuslain 21 §:ssä. Oikeus joko saada asiakirjan tiedot pyynnön mukaisesti tai saada asiassa muutoksenhakukelpoinen päätös on ehdoton eikä viranomaisella ole menettelyn suhteen harkintavaltaa.

Henkilötietojen käsittelyä koskevat yleissäännökset sisältyvät henkilötietolakiin. Henkilötietojen luovutus viranomaisten henkilökisteristä, kuten esimerkiksi viranomaisen henkilötietoja sisältävästä diaarista, tapahtuu kuitenkin julkisuuslain mukaisesti. Henkilötietolain yleisvelvoitteita, kuten suunnittelu-, huolellisuus-, informointi- ja suojaamisvelvoitetta sekä tarpeellisuusvaatimusta sovelletaan kuitenkin kaikissa tapauksissa täydentävästi.

Asiakirjojen antaminen on myös hallintomenettelyä. Julkisuuslain mukaiseen päätöksentekoon sovelletaan hallintolakia. Julkisuuslain 4 luku sisältää täsmälliset säännökset asiakirjan antamista koskevista menettelyistä ja asiakirjan antamistavoista. Laissa on säädetty asiakirjan antamisesta päättämisestä ja niin ikään säädetty menettelytavoista siinä tapauksessa, että viranomaisen henkilöstöön kuuluva ei anna pyydettyä tietoa tai asiakirjaa.

Julkisuuslain mukaan asiakirjan pyytäjälle on aina ilmoitettava kieltäytymisen syy ja annettava tieto siitä, että asia voidaan saattaa viranomaisen ratkaistavaksi. Kirjallisesti asian vireille saataneelta henkilöltä on tiedusteltava, haluaako hän asian siirrettäväksi viranomaisen ratkaistavaksi. Asiakirjan pyytäjällä on siis laissa turvattu oikeus halutessaan saada hallintolain mukaisesti perusteltu päätös siitä, miksi pyydettyä asiakirjaa ei anneta. Tässä todettua menettelyä on noudatettava myös silloin, kun pyydetty tiedot on annettu vain osittain.

Kantelija oli saanut eräältä asianajotoimistolta kirjeen, jossa kerrottiin, että Oulun käräjäoikeudelta saatujen tietojen mukaan hänet oli merkitty erääseen juttuun asianomistajaksi eikä hänellä ollut jutussa avustajaa. Kirjeen perusteella hän oli tehnyt käräjäoikeudelle asiakirjapyyntöä 28.1.2015, jossa hän oli itse pyytänyt kopion kaikista niistä asiakirjoista, joiden mukana hänen tietonsa olivat päättyneet asianajotoimistolle sekä kopion asianajotoimiston esittämästä asiakirjapyyntöä, jonka perusteella tiedot oli sille luovutettu. Kantelijan mukaan käräjätuomari oli vastannut asiakirjapyyntöön tarjoamalla pyydettyjen asiakirjojen tilalle hänen mielestään korvaavia asiakirjoja.

Käytettävissäni olevasta asiakirja-aineistosta ilmenee, että asianajotoimistolle on sen esittämän pyynnön mukaisesti toimitettu erään rikosasian diaaritiedot eli kaikkien asianomistajien nimet ja yhteystiedot. Käräjätuomarin antaman selvityksen mukaan käräjäoikeudessa on katsottu, ”ettei ole soveliasta” toimittaa edes jutun asianomistajalle täydellistä listausta satojen henkilöiden tarkoista osoitetiedoista ja henkilötunnuksia. Tämän vuoksi kantelijan saamista asiakirjasta on salattu osa tiedoista. Lopputuloksena on ollut, että asianajotoimisto oli omia tarkoituksiinsa varten saanut edellä mainitut tiedot pyyntönsä mukaisesti, mutta samoja tietoja koskeneen toisen tahon tietopyyntöä ei ollut toteutettu pyynnön mukaisesti. Tietopyynnön toteuttamista erillaisuuteen vaikutuksettomana seikkana tässä täsmennyksenä todettakoon, että kummankin tietopyynnön esittäjän tietopyyntö perustui julkisuuslain 9 §:ssä säädettyyn yleiseen tiedonsaantioikeuteen asiakirjasta (”jokaisella on oikeus”) eikä julkisuuslain 11 §:ssä säädettyyn asianosaisen oikeuteen tiedonsaantiin.

Oulun käräjäoikeudesta saadun selvityksen perusteella on selvää, että kantelijalle ei ole toimitettu sitä aineistoa, mitä asiakirjapyyntö koski vaan tietopyynnön toteuttaminen on jätetty olennaisilta osin vajaaksi. Selvityksestä ilmenee lisäksi, että kantelijalta ei ole tiedusteltu haluaako hän saattaa asian viranomaisen ratkaistavaksi. Selvyiden vuoksi totean, että myöskään kantelijan asioinnissa käräjäoikeudessa ei ollut lainkaan kysymys henkilötietolain mahdollisesta soveltamisesta asiassa, eikä kantelukaan sitä koske. Julkisuuslain näkökulmasta voidaan todeta, että käräjäoikeus ei ollut tietopyynnön toimeenpanosta osittain kieltäytyessään menettänyt julkisuuslain 14 §:n 3 momentin mukaisesti. Menettelyn moitittavuutta kantelijaan nähden korostaa se, että asianajotoimiston omia tarkoituksiaan varten tekemään vastaavanlaiseen tietopyyntöön oli suostuttu pyynnön mukaisesti.

Johtopäätökset ja toimenpiteet

Valtioneuvoston oikeuskanslerista annetun lain 6 §:n mukaan, jos virkamies, julkisyhteisön työntekijä tai muu henkilö julkista tehtävää hoitaessaan on menettänyt lainvastaisesti tai jättänyt velvollisuutensa täyttämättä, oikeuskansleri voi antaa asianomaiselle huomautuksen vastaisen varalle, mikäli hän ei harkitse olevan aiheutta syytteen nostamiseen.

Oikeudenkäyntiä koskevat perustiedot ovat siis lähtökohtaisesti oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisissä tuomioistuimissa annetun lain 4 §:ssä säädetty tavoin julkisia. Suostuessaan sellaisenaan asianajotoimiston esittämään erään laajan rikosasian asianomistajien henkilö- ja osoitetietoja koskevaan tietopyyntöön Oulun käräjäoikeus oli kuitenkin jättänyt arvioimatta esitetyllä tavalla tehdyille asianomaisen henkilörekisterin henkilötietojen luovuttamiselle henkilörekisterilainsäädännössä mahdollisesti säädettyjä rajoitteita. Käräjäoikeus oli pyydettyjen tietojen luovuttamiseen sellaisenaan suostuessaan itse asiassa jättänyt henkilötietolain säännökset koonaan huomioon ottamatta. Vaikka viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetun yleislain, oikeudenkäynnin julkisuudesta yleisissä tuomioistuimissa annetun erityislain sekä toisaalta yksityiselämän suojan ja muiden yksityisyyden suojaan turvaavien perusoikeuksien toteuttamiseksi säädetyn henkilötietolain tarkoitusta ja soveltamisalaa koskevat kysymykset ovat tietyiltä osin toteutettu oikeudellisesti vaikeaselkoisella tavalla, kyseisen lainsäädännön oikeanlaista soveltamista tämällyyppisessä henkilörekisterilainsäädännön peruskysymyksiä koskevassa asiassa voidaan käräjäoikeudelta edellyttää.

Tämän vuoksi katson asiaa kokonaisuutena arvioiden oikeaksi toimenpiteeksi antaa Oulun käräjäoikeudelle valtioneuvoston oikeuskanslerista annetun lain 6 §:n 1 momentin mukaisen huomautuksen sen mainitusta lainvastaisesta menettelystä.

Lisäksi kiinnitän Oulun käräjäoikeuden huomiota julkisuuslain 14 §:n 3 momentissa säädettyihin velvoitteisiin ilmoittaa asiakirjan pyytäjälle kieltäytymisen syy, antaa asiakirjan pyytäjälle tieto siitä, että asia voidaan saattaa viranomaisen ratkaistavaksi ja antaa asiakirjapyyntöön tarvittaessa valituskelpoinen päätös.

Muilta osin kantelukirjoitus ei anna aihetta toimenpiteisiini.

Apulaisoikeuskansleri

Risto Hiekkataipale

Vanhempi oikeuskanslerinsihteeri

Henna-Riikka Välinen

OIKEUSKANSLERINVIRASTO

KÄYNTIOSOITE Snellmaninkatu 1 A, Helsinki
POSTIOSOITE PL 20, 00023 Valtioneuvosto

PUHELIN 0295 16001
TELEFAKSI 09 160 23975

E-MAIL etunimi.sukunimi@okv.fi
INTERNET www.okv.fi